Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1338/2002

af 22. juli 2002

om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige udligningstold på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Indien

(EFT L 196 af 25.7.2002, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 492/2004 af 8. marts 2004	L 80	6	18.3.2004
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 123/2006 af 23. januar 2006	L 22	5	26.1.2006

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1338/2002

af 22. juli 2002

om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige udligningstold på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 15,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Ved forordning (EF) nr. 573/2002 ([2]) (»den midlertidige forordning«) indførte Kommissionen en midlertidig udligningstold på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Indien. Kommissionen indførte også ved forordning (EF) nr. 575/2002 ([3]) (»den midlertidige antidumpingforordning«) en told på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter meddelelsen om de væsentlige kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for afgørelsen om at indføre midlertidig udligningstold, indgav en række interesserede parter skriftlige bemærkninger. Alle interesserede parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt af Kommissionen.

(3) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på at træffe endelige afgørelser.

(4) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale, at der indføres en endelig udligningstold, og at der sker en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af udligningstold. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.

(5) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne.

(6) Efter en gennemgang af de foreløbige undersøgelsesresultater på grundlag af oplysninger, der er indhentet siden da, bekræftes de vigtigste undersøgelsesresultater i den midlertidige forordning.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den af undersøgelsen omfattede vare

(7) Efter offentliggørelsen af den midlertidige forordning hævdede en række interesserede parter, at definitionen af den pågældende vare var ukorrekt. De fremførte, at den tekniske og den rensede kvalitet af sulfanilsyre var væsentligt forskellige med hensyn til renhed og havde forskellige egenskaber og anvendelser. Det hævdedes, at de to sulfanilsyrekvaliteter ikke kunne betragtes

([1]) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.
([2]) EFT L 87 af 4.4.2002, s. 5.
([3]) EFT L 87 af 4.4.2002, s. 28.

▼B

som en homogen vare og derfor burde have været behandlet som særskilte varer i forbindelse med undersøgelsen. Til støtte for denne påstand blev det fremført, at der ikke var tilstrækkelig indbyrdes udskiftelighed mellem de to sulfanilsyrekvaliteter. Det var almindeligt anerkendt, at den rensede kvalitet kunne benyttes i alle anvendelser, men det samme kunne ikke siges om den tekniske sulfanilsyrekvalitet på grund af dens indhold af urenheder, især anilinrester. På grund af disse urenheder var den tekniske syrekvalitet uanvendelig til fremstilling af optiske blegemidler og farvestoffer til levnedsmidler.

(8) Der henvises til, at den rensede sulfanilsyrekvalitet er resultatet af en rensning af den tekniske sulfanilsyrekvalitet, hvor der fjernes visse urenheder. Denne rensning ændrer ikke forbindelsens molekylegenskaber eller den måde, forbindelsen reagerer på med andre kemiske stoffer. Derfor har den tekniske og den rensede kvalitet de samme grundlæggende kemiske egenskaber. Det forhold, at den indbyrdes udskiftelighed kun kan foregå i en retning ved visse anvendelser på grund af problemer med urenheder, anses derfor ikke for at være en tilstrækkelig begrundelse for, at der for den rensede og den tekniske kvalitet bør foretages to særskilte undersøgelser. Ganske vist giver rensningsprocessen visse ekstra omkostninger for produktionsprocessen, men disse omkostninger blev der taget hensyn til, da der for at kunne beregne prisunderbuddet og skadestærsklen blev foretaget en fair sammenligning mellem de forskellige kvaliteter, som produceres af erhvervsgrenen i Fællesskabet, og dem, som importeres af de pågældende lande.

(9) Følgelig blev bemærkningerne fra de interesserede parter til definitionen af den pågældende vare, ikke anset for at give tilstrækkeligt grundlag for at ændre resultaterne fra den foreløbige undersøgelse for dette spørgsmåls vedkommende. Det konkluderes derfor endeligt, at begge sulfanilsyrekvaliteter bør behandles som samme vare i forbindelse med denne procedure.

2. **Samme vare**

(10) Kommissionen har ikke modtaget nogen nye oplysninger, der kunne få den til at ændre de foreløbige konklusioner om, at sulfanilsyre, der fremstilles og sælges af EF-producenter, og sulfanilsyre, der fremstilles i Indien og eksporteres til Fællesskabet, er en og samme vare.

(11) De foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende samme vare i betragtning 13 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

D. **SUBSIDIER**

(12) De foreløbige undersøgelsesresultater i den midlertidige forordning vedrørende de udligningsberettigede subsidier, der blev opnået af de eksporterende producenter, bekræftes herved, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af nedenstående.

1. **»Export Processing Zones (EPZ)/Export Oriented Units« (EOU) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)**

(13) Der blev ikke modtaget nye bemærkninger hertil. Undersøgelsesresultaterne i betragtning 18 til 28 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

2. **»Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) — efter eksport (toldgodtgørelsesordningen)**

(14) Den indiske regering hævdede, at aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger bliver krænket både i ånd og bogstav, ved at Kommissionen ikke undersøger den praktiske anvendelse af DEPB i hvert enkelt tilfælde. Den fremførte, at Kommissionens vurdering af fordelen ved ordningen var ukorrekt, da det kun var den for høje toldgodtgørelse, der kunne anses for at være et subsidie i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EF) nr. 2026/97 (grundforordningen). Derfor må der for at kunne fastslå,

▼B

om der er tale om et subsidie, foretages en undersøgelse af, om der er tale om en for høj godtgørelse.

(15) Kommissionen benyttede følgende metode til at fastslå, om DEPB på efter-eksportbasis er et udligningsberettiget subsidie, og til i bekræftende fald at beregne fordelen heraf.

(16) I henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen konkluderes det, at denne ordning indebærer et finansielt bidrag fra den indiske regering, da der ikke opkræves statsindtægter (dvs. importafgifter), der ellers er betalbare. Der er også opnået en fordel i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen for modtageren, eftersom de eksporterende producenter blev fritaget for at skulle betale normale importafgifter. DEPB-subsidiet er betinget af eksportresultater og er dermed udligningsberettiget ifølge artikel 3, stk. 4, i grundforordningen, medmindre en af de undtagelser, der er anført i grundforordningen finder anvendelse.

(17) I artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), er der fastsat en sådan undtagelse for bl.a. godtgørelse og substitutionsgodtgørelse, som er i overensstemmelse med de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition og regler for godtgørelse) og bilag III (definition og regler for substitutionsgodtgørelse).

(18) Det fremgik af analysen, at DEPB på efter-eksportbasis ikke er en godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning. Disse ordninger indeholder ikke en forpligtelse til kun at importere varer, der forbruges ved fremstilling af de eksporterede varer (bilag II til grundforordningen), hvilket kan sikre, at kravene i bilag I, punkt i), er imødekommet. Der foreligger desuden ingen kontrolordning, der gør det muligt at påvise, om de importerede varer rent faktisk forbruges i produktionsprocessen. Der er heller ikke tale om en substitutionsgodtgørelsesordning, da de importerede varer ikke behøver være af samme mængde og karakteristika som de materialer fra hjemmemarkedet, der blev benyttet ved produktion til eksport (bilag III til grundforordningen). Endelig er eksporterende producenter berettiget til DEPB-fordelene, uanset om de overhovedet importerer materialer. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at vise, at der er blevet importeret noget materiale. Eksporterende producenter, der køber alle deres materialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som materialer, er således stadig berettigede til fordelene ved DEPB. DEPB på efter-eksportbasis opfylder således ingen af bestemmelserne i bilag I til III. Da denne undtagelse fra definitionen på subsidier derfor ikke finder anvendelse, er den udligningsberettigede fordel eftergivelse af de samlede importafgifter, der normalt skal betales for alle importerede varer.

(19) Det følger klart af ovenstående ifølge grundforordningen, at eftergivelse af overskydende importafgifter kun er grundlaget for beregning af fordelens størrelse i tilfælde af reelle godtgørelses- og substitutionsgodtgørelsesordninger. Da det er fastslået, at DEPB på efter-eksportbasis ikke er i en af disse to kategorier, er fordelen den samlede eftergivelse af importafgifter og ikke nogen formodet eftergivelse af overskydende afgifter, eftersom al afgiftseftergivelse anses for at være for stor i sådanne tilfælde.

(20) Af nævnte årsager kan den indiske regerings påstand ikke godtages, og de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende denne ordnings udligningsberettigelse og beregningen af fordelen som anført i betragtning 35 til 40 i den midlertidige forordning bekræftes.

3. **»Income Tax Exemption Scheme« (ITES) (indkomstskatteordningen)**

(21) Det samarbejdende selskab hævdede, at da det beregnede fordelen i henhold til denne ordning, blev det faktiske skattebeløb, som selskabet havde betalt, ikke i fuldt omfang taget med i betragtning, fordi kun Minimum Alternative Tax

▼B

(den minimale alternative skat) var medtaget i den oprindelige beregning og ikke den forudbetalte indkomstskat for tidligere år.

(22) Denne påstand blev anset for at være gyldig. Fordelen for selskabet blev omregnet og blev fundet ubetydelig.

4. **»Advance Licence — Advance Release Orders Scheme« (ordningen med forudgående licenser og forudgående frigivelse)**

(23) Den indiske regering fremførte, at dokumenter for forudgående frigivelser, ARO, blot er en legitim udvidelse af en legitim substitutionsgodtgørelsesordning (forudgående licens). Ifølge den indiske regering er dette påvist af den kendsgerning, at der er en ubrydelig forbindelse mellem de licenser, der er opnået (selv om de senere er blevet udskiftet med ARO), og importen af de materialer, der bruges til fremstilling af eksportvarer. Endvidere bliver systemet tilrettelagt og administreret af den indiske regering på en måde, der forhindrer enhver mulighed for, at der gives for meget godtgørelse.

(24) I den forbindelse fremførte den indiske regering, at det ved en substitutionsgodtgørelsesordning ikke kræves, at et selskab, der opnår toldgodtgørelsesfordele i forhold til importerede materialer, ikke behøver at forbruge nøjagtigt disse materialer i produktionen af de pågældende eksportvarer. Ifølge den indiske regering kan selskabet forbruge materialer anskaffet på hjemmemarkedet til fremstilling af eksportvaren, forudsat at de forbruges i mængder svarende til de materialer, hvormed fordelen ved godtgørelse af importafgiften er opnået. Den indiske regering fremførte endvidere, at en bruger af en ARO kun kan veksle den med input-varen (anskaffet på hjemmemarkedet), der er anført på den forudgående licens, og at den forudgående licens var opnået for en eksportvare, hvor der allerede var blevet forbrugt en tilsvarende mængde af samme materiale.

(25) Når der skal tages stilling til disse argumenter, må det ikke glemmes, at eksportører (producenter/eksportører eller handelsselskaber/eksportører) kan gøre brug af såkaldte »Advance licences« (forudgående licenser) til toldfrit at importere materialer, der anvendes i produktionen af eksportvarer. I de forudgående licenser beregnes den bevilgede import enten i importmængde eller importværdi. I begge tilfælde fastsættes de satser, der anvendes til at bestemme de tilladte toldfrie indkøb for de fleste varer, herunder den pågældende vare, på grundlag af gældende Standard Input/Output-normer (SION). De materialer, der angives i de forudgående licenser, er varer, der anvendes i produktionen af den pågældende færdige eksportvare.

(26) Indehavere af forudgående licenser, som ikke ønsker at importere materialer direkte, men i stedet foretrækker at købe dem fra indenlandske leverandører, kan gøre dette ved hjælp af ARO'er. I disse tilfælde godkendes de forudgående licenser som ARO'er og overdrages til leverandøren ved levering af de varer, der er angivet deri. Som det fremgår af »Export and Import Policy«-dokumentet får leverandøren ved påtegningen af ARO adgang til de samme fordele som dem, der er forbundet med eksport, såsom eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter.

(27) I dette tilfælde gjorde det samarbejdende selskab kun i meget begrænset omfang brug af forudgående licenser til import af toldfrie materialer. I stedet ændrede selskabet licenserne til ARO'er og overdrog dem til lokale leverandører, der derved opnåede kommercielle fordele. De kommercielle fordele ved ARO'erne svarer til det toldbeløb, som leverandøren takket være ARO'er slipper for at betale i kraft af muligheden for forventet eksportrestitution.

(28) Toldgodtgørelsesordningen kan åbne mulighed for tilbagebetaling eller godtgørelse af importafgifter på materialer, der forbruges i produktionsprocessen ved fremstillingen af en anden vare, hvor sidstnævnte vare ved udførslen indeholder indenlandske

▼B

materialer med samme kvalitet og egenskaber som de indførte materialer, de substituerer. Det er for eksempel tilladt for et selskab, hvis det mangler toldfrie materialer, at benytte indenlandske materialer og inddrage dem i eksportvarerne og så på et senere tidspunkt at importere en tilsvarende mængde af toldfrie materialer. I den forbindelse er det vigtigt, at der er en kontrolordning eller -procedure, fordi det gør det muligt for den indiske regering at sikre sig og påvise, at den mængde materialer, for hvilken der kræves godtgørelse, ikke overstiger mængden af tilsvarende eksporterede varer, uanset under hvilken form, og at der ikke sker godtgørelse af importafgifter, der overstiger de afgifter, der oprindeligt opkrævedes for pågældende importerede materialer.

(29) Som anført i den midlertidige forordning fremgik det af kontrollen, at der ikke fandtes nogen ordning eller procedure til at fastslå, hvorvidt de materialer, der blev anskaffet ved hjælp af ARO'er, blev forbrugt i produktionen af den eksporterede vare, og i så fald hvilke, og heller ikke, om der har været tale om for store importfordele, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Eksportøren er navnlig ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de materialer, der er anskaffet ved hjælp af ARO'er, i produktionsprocessen. Da eftergivelsen af importafgifter ikke er begrænset til de afgifter, der opkræves for varer, der forbruges i produktionen af de eksporterede varer, er betingelsen om, at det kun er varer, der rent faktisk forbruges i produktionen af de eksporterede varer, som kan være omfattet af en sådan eftergivelse, ikke opfyldt. Det konkluderes derfor, at ARO-ordningen ikke er en tilladt eftergivelses-/godtgørelsesordning som omhandlet i grundforordningen.

(30) Desuden kan ARO'erne ikke anses for at være en toldgodtgørelsesordning, eftersom der ikke synes at være noget krav om import af materialer. I den forbindelse kan en ordning kun betragtes som en reel toldgodtgørelsesordning i de tilfælde, hver der er et importelement, dvs. når der er en forbindelse mellem de importerede materialer og de eksporterede varer. Mængden af importerede materialer bør svare til eksporterede varer.

(31) Af ovenstående årsager kan disse påstande ikke godtages, og de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende denne ordnings udligningsberettigelse og beregningen af fordelen bekræftes.

5. **»Package Scheme of Incentives (PSI) of the Government of Maharashtra« (ordningen med tilskyndelsesforanstaltninger fra regeringen i Maharashtra)**

(32) Som anført i den midlertidige forordning er PSI-ordningen kun åben for selskaber, som har foretaget investeringer i visse udpegede geografiske områder i delstaten Maharashtras retsområde. Den kan ikke benyttes af selskaber uden for disse områder. Fordelens størrelse varierer alt efter det pågældende område. Ordningen er derfor specifik i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 3, i grundforordningen.

(33) Den indiske regering og det pågældende selskab hævdede, at denne ordning er et ikke-udligningsberettiget subsidie, da den opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 3, i grundforordningen, og således er et tilladeligt regionalt subsidie ydet inden for delstaten Maharashtra.

(34) I henhold til denne artikel skal subsidier til ugunstigt stillede regioner i oprindelses- og/eller eksportlandet opfylde visse kriterier, hvis de ikke skal undergives udligningsforanstaltninger; de vigtigste kriterier er: i) at subsidierne skal ydes i medfør af en generel ramme for regionaludvikling, ii) at de pågældende regioner skal være klart afgrænsede, sammenhængende geografiske områder med en definerbar økonomisk og administrativ identitet, og iii) at områderne skal anses for ugunstigt stillede på grundlag af neutrale og objektive kriterier, der klart skal fremgå af love eller andre officielle dokumenter. Disse kriterier skal indeholde et mål for økonomisk udvikling, som

▼B

fastlægges på grundlag af mindst én af følgende faktorer: indkomst per capita eller husstandsindkomst per capita eller BNP per capita (som i intet tilfælde må være højere end 85 % af gennemsnittet for det pågældende oprindelses- eller eksportlands territorium) eller en arbejdsløshedsprocent målt over en treårig periode (mindst 110 % af gennemsnittet for det pågældende oprindelses- eller eksportlands territorium).

(35) Regeringen i Maharashtra har i et brev til handels- og industriministeriet under den indiske regering anført, at PSI gælder for hele den sammenhængende region uden for den relativt udviklede region, der indgik i Mumbai-Thane-bæltet i delstaten Maharashtra, og at den ugunstigt stillede region uden for dette bælte er karakteriseret ved en indkomst pr. capita, som ligger under gennemsnittet i delstaten. Der blev fremlagt tal, som viste, at indkomsten per capita for den region, som PSI gælder i, var på 74,54 % af tallet for hele delstaten Maharashtra i 1982/83 og 74,81 % i 1998/99. Disse tal var der dog ikke ordentligt belæg for.

(36) Under alle omstændigheder har undersøgelsen af påstandens tilladelighed vist, at indkomsten per capita i delstaten Maharashtra målt over en periode på tre år (1996/97 til 1998/99) er mere end 60 % højere end det nationale gennemsnit for Indien. Det må stå klart, at sammenligningsgrundlaget på 85 % skal sættes over for indkomsten per capita for hele oprindelses- eller eksportlandet og ikke for en bestemt delstat eller region. På grundlag heraf er det klart, at selv om indkomsten per capita i den støtteberettigede region i Maharashtra er mindre end 85 % af det regionale gennemsnit, ligger den et stykke over det nationale gennemsnit for indkomsten per capita, og at regionen derfor ikke falder ind under den berettigede kategori ud fra dette kriterium. Hvad angår arbejdsløshedskriteriet er der ikke fremsendt oplysninger herom af de indiske myndigheder.

(37) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at i dette tilfælde opfylder denne ordning ikke kriterierne i artikel 4, stk. 3, i grundforordningen. De foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende denne ordnings udligningsberettigelse bekræftes derfor.

(38) Med hensyn til beregningen af subsidiebeløbet som anført i betragtning 72 til 74 i den midlertidige forordning hævdede den indiske regering og det pågældende selskab, at størrelsen af den fordel, der var opnået takket være afgiftsudsættelsesordningen, burde fordeles på det samlede salg i undersøgelsesperioden snarere end på det samlede indenlandske salg i undersøgelsesperioden, sådan som det var sket ved den foreløbige fordeling, fordi det er en fordel for selskabet som helhed og derfor ikke blot bør tillægges dets salg på hjemmemarkedet.

(39) Endvidere gjorde de Kommissionen opmærksom på visse faktorer, som gjorde, at beregningen af den fordel, som det pågældende selskab havde opnået som følge af fritagelsen for omsætningsafgift, var oppustet.

(40) Påstanden vedrørende grundlaget for fordelingen af den fordel, som var opnået takket være afgiftsudsættelsen, blev anset for gyldig, og Kommissionen ændrede beregningerne af subsidiebeløbet.

(41) Hvad angår omsætningsfritagelsen blev der taget hensyn til bemærkningerne fra de interesserede parter og foretaget en detaljeret gennemgang af de foreløbige undersøgelsesresultater, og derefter blev de foreløbige beregninger justeret, hvilket resulterede i en generel reduktion af subsidiebeløbet.

(42) Med de ovennævnte reviderede beregninger er det subsidiebeløb, som selskabet har opnået under denne ordning, på 0,8 %.

▼B

6. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(43) De udligningsberettigede subsidier, der er blevet beregnet efter bestemmelserne i grundforordningen, udtrykt som værditold, er på 7,1 % for den undersøgte eksporterende producent.

(44) Samarbejdsniveauet for Indien var højt (over 80 %). I lyset af det høje samarbejdsniveau blev det besluttet at sætte restsubsidiemargenen til samme niveau som den subsidiemargen, der var konstateret for den samarbejdsvillige eksporterende producent, dvs. 7,1 %.

Subsidiets type	EOU (*)	DEPB (*)	EPCGS	ITES	Forudgående licens/ ARO (*)	Maharashtra delstatsordning	I ALT
Kokan Synthetics and Chemicals Private Limited	1,4 %	1,7 %	0	0	3,2 %	0,8 %	7,1 %
Alle andre selskaber							7,1 %

(*) Subsidier, der er markeret med en stjerne, er eksportsubsidier.

E. **ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**

(45) Efter offentliggørelsen af den midlertidige forordning satte en række interesserede parter spørgsmålstegn ved definitionen af EF-erhvervsgrenen og dennes status i henhold til artikel 10, stk. 8, i grundforordningen. Det blev blandt andet antydet, at den klagende producent, Sorochimie Chime Fine, ikke havde støtte fra den anden EF-producent, Quimigal S.A., da den indgav sin klage.

(46) Der mindes om, at Quimigal ikke var part i den oprindelige klage, men at selskabet støttede proceduren på det indledende trin og samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. Som svar på indvendingerne fra nogle af de interesserede parter gentog selskabet også under undersøgelsesforløbet, at det støttede proceduren. Da der således ikke er bragt nye elementer til Kommissionens kendskab, som kunne føre til, at den ændrer de tidligere undersøgelsesresultater, bekræftes de midlertidige undersøgelsesresultater vedrørende definitionen af EF-erhvervsgrenen og dens status som beskrevet i betragtning 78 i den midlertidige forordning.

F. **SKADE**

1. **Indledende bemærkninger**

(47) Mange af de interesserede parter satte spørgsmålstegn ved, hvordan Kommissionen var nået frem til tallene for importen af sulfanilsyre til Fællesskabet samt for forbrug og markedsandele i Fællesskabet. De hævdede, at de ikke var blevet tilstrækkeligt underrettet om Kommissionens undersøgelsesresultater vedrørende importen, målt i både i volumen og i værdi, og at de derfor havde haft svært ved at forsvare sig. Det blev bemærket, at nogle af disse oplysninger også manglede i de offentlige udgaver af klagen, hvilket betød, at klagen ikke overholdt de krav, der er anført i artikel 10, stk. 2, i grundforordningen.

(48) Det skal bemærkes, at oplysninger, som er afgivet af parterne på et fortroligt grundlag i forbindelse med en undersøgelse ifølge artikel 29, stk. 1, i grundforordningen skal behandles fortroligt af undersøgelsesmyndigheden, så længe det er berettiget at

▼B

behandle de pågældende oplysninger som fortrolige. Der henvises til, at sulfanilsyre fremstilles af et relativt lille antal producenter rundt om i verden. Derfor var det af fortrolighedshensyn ikke muligt at give nøjagtige oplysninger om importen af varen til Fællesskabet, især for de lande, hvor der kun er en eksporterende producent. Der blev derfor af hensyn til underretningen stillet indekserede tal og nærmere forklaringer til rådighed for de interesserede parter.

(49) Da ingen af de interesserede parter, som havde rejst problemet med utilstrækkelig underretning, var i stand til at påvise, at de med de oplysninger, de havde fået stillet til rådighed i form af sammendrag, ikke havde været i stand til at forsvare sig, måtte deres argumenter tilbagevises.

2. **Den pågældende import**

(50) En af de interesserede parter antydede, at tallet for stigningen i importen, der var anført i den midlertidige forordning, var misvisende. Det blev hævdet, at eftersom en del af de andre producenter havde trukket sig fra markedet, var brugerne i Fællesskabet nødt til at købe sulfanilsyre på verdensmarkedet, hvilket førte til en voldsom stigning i importmængden. Denne påstand måtte afvises af en række årsager. Først og fremmest var der ikke indkommet andre beviser for importniveauet, som kunne give anledning til, at de undersøgelsesresultater, som Kommissionen var kommet frem til under den foreløbige undersøgelse, skulle ændres på dette punkt. Af betragtning 161 i den midlertidige forordning fremgik det også, at importen forventedes fortsat at ville dække en betydelig del af efterspørgslen i Fællesskabet, men det blev samtidig bemærket, at hvis EF-erhvervsgrenen ikke havde været udsat for de skadelige virkninger af dumpingimporten, ville den have været i stand til at gennemføre visse investeringsplaner og dermed dække en betydelig del af efterspørgslen i Fællesskabet. I lyset af ovenstående bekræftes de midlertidige undersøgelsesresultater vedrørende importen til Fællesskabet fra Indien og prisunderbuddet som anført i betragtning 81 til 85 i den midlertidige forordning.

3. **EF-erhvervsgrenens situation**

(51) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i grundforordningen omfattede undersøgelsen af den subsidierede imports virkninger på EF-erhvervsgrenen en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på dens situation.

(52) Efter meddelelsen om de foreløbige undersøgelsesresultater satte en række af de interesserede parter spørgsmålstegn ved den måde, hvorpå Kommissionen var nået frem til sin foreløbige afgørelse vedrørende skade, eftersom nogle af indikatorerne viste en positiv udvikling. Det blev blandt andet antydet, at stigningen i EF-erhvervsgrenens produktion, salg og kapacitetsudnyttelse i undersøgelsesperioden (1. januar 1997 til 30. juni 2001) viste, at den ikke havde lidt skade. En af de interesserede parter hævdede også, at Kommissionen ikke havde foretaget en ordentlig vurdering af lønomkostningerne som krævet i artikel 8, stk. 5, i grundforordningen.

(53) Der mindes om, at ifølge artikel 8, stk. 5, i grundforordningen er ingen af de økonomiske faktorer eller forhold, der er anført i denne artikel, nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen vedrørende skade. Det er faktisk således, at nogle af indikatorerne vedrørende mængder fremstillet og solgt af EF-erhvervsgrenen viste en positiv udvikling. Dette må dog ses i lyset af den kendsgerning, at forbruget i Fællesskabet af sulfanilsyre steg med omkring 13 % i undersøgelsesperioden, og at der har været en nedgang i antallet af leverandører på markedet som følge af, at nogle af producenterne i Fællesskabet lukkede.

(54) Endnu vigtigere er det, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade i form af prisfald og pristryk. Blandt andet faldt den

▼B

gennemsnitlige salgspris stærkt mellem 1997 og 1998, da der helt klart var et pres fra den stigende importmængde på markedet. Selv om EF-erhvervsgrenen efterfølgende var i stand til at øge sin gennemsnitlige salgspris, efterhånden som efterspørgslen på markedet i Fællesskabet også steg, lykkedes det den ikke at nå et niveau, så den kunne få dækket produktionsomkostningerne fuldt ud, og der blev ved med at være tab i undersøgelsesperioden.

(55) Med hensyn til det argument, der blev fremsat om lønninger, kan det bemærkes, at selv om antallet af ansatte hos Sorochimie faldt i løbet af undersøgelsesperioden, steg de gennemsnitlige lønomkostninger pr. ansat. Det skyldes den kendsgerning, at der var en ændring i sammensætningen af ansatte i perioden og også almindelig løninflation. Med hensyn til Quimigal skal det bemærkes, at i basisåret for indekstallet (1998) fremstillede selskabet ikke sulfanilsyre. Da det begyndte produktionen i 1999, var de ansatte beskæftiget på fuld tid med denne aktivitet, og der blev arbejdet en ekstra dag fra 2000 og frem. Ingen af selskaberne anførte, at lønningerne for dem, der var beskæftiget med sulfanilsyreaktiviteter, var blevet påvirket af den pågældende import. Derfor blev lønningerne ikke betragtet som en skadesindikator.

(56) I lyset af ovenstående bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater, ifølge hvilke EF-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, jf. artikel 8 i grundforordningen, som det fremgår af betragtning 88 til 107 i den midlertidige forordning.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Generelle bemærkninger til Kommissionens konklusioner om årsagssammenhæng

(57) Nogle af de interesserede parter hævdede, at EF-erhvervsgrenen selv var delvis ansvarlig for den skade, den havde lidt. Flere af parterne satte spørgsmålstegn ved ledelseskvaliteten i Sorochimie og dets produkt- og kundeservice og fremhævede, at det selv havde importeret sulfanilsyre i undersøgelsesperioden. En af parterne påstod også, at den skade, som Sorochimie havde lidt, burde tillægges de andre erhvervsaktiviteter (lim) i selskabet, hvor der havde været store vanskeligheder i undersøgelsesperioden. Med hensyn til situationen for Quimigal, det andet selskab, der tilhørte EF-erhvervsgrenen, blev det hævdet, at dets beslutning om at komme ind på markedet med en lavprisstrategi i opstartsfasen også havde bidraget til den påståede skade. Endelig blev det også hævdet, at EF-erhvervsgrenen skulle opfylde strenge miljøkrav og havde højere arbejds- og transportomkostninger end eksporterende producenter i Indien, hvilket indebar, at import med oprindelse i dette land havde en konkurrencemæssig fordel og ikke fandt sted til skadevoldende priser.

(58) Undersøgelsen viste, at Sorochimie på trods af sine finansielle vanskeligheder som følge af de ekstremt lave priser på markedet var i stand til at få nye kunder i undersøgelsesperioden og til at tilpasse sine varer efter deres behov. Selskabet var nødt til at købe en vis mængde af den pågældende vare i undersøgelsesperioden for at imødekomme kundernes krav, og samtidig skulle dets produktionsudstyr gennemgå omfattende reparationer. Sorochimie kan derfor ikke anses for selv at have bidraget til skaden. Tilsvarende mindes der om, at eventuelle særlige omkostninger i forbindelse med selskabets vanskeligheder med limfremstillingen ikke var medtaget i denne undersøgelse, eftersom de ikke havde noget med den pågældende vare at gøre, og de er derfor ikke afspejlet i de skadesindikatorer, der er beskrevet i forordningen om midlertidig told.

(59) Det var anført i bemærkning 118 i den midlertidige forordning, at Quimigals beslutning om at komme ind på markedet blev truffet på et tidspunkt, hvor priserne på sulfanilsyre på Fællesskabets marked var højere. Quimigal var i stand til selv at etablere sig

▼B

på markedet på et tidspunkt, hvor der både var en stigende efterspørgsel i Fællesskabet og ændring i antallet af leverandører af sulfanilsyre såvel inden for som uden for Fællesskabet. Det var også anført, at selskabet var nødt til at tilbyde priser svarende til dem på dumpingimport og subsidieret import for at kunne etablere sig på markedet og vinde markedsandele i 1999 og 2000, i og med at dets relativt lille størrelse betød, at det var pristager snarere end prissætter. Ikke desto mindre faldt dets markedsandel lidt i undersøgelsesperioden, hvor importmængden fra de pågældende lande steg. Der er derfor ikke fundet tegn på, at forværringen af situationen for EF-erhvervsgrenen skyldes urimelig konkurrence inden for EF-erhvervsgrenen.

(60) Hvad angår de påståede højere omkostninger, som EF-erhvervsgrenen måtte pådrage sig for at opfylde miljøkrav og andet, skal det erindres, at der ved fastsættelsen af den normale værdi var taget hensyn til konkurrencefordelen ved den pågældende import. De foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende årsagssammenhæng i betragtning 121 og 123 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(61) Efter offentliggørelsen af den midlertidige forordning spurgte en af de interesserede parter, hvordan Kommissionen kunne fastslå, at EF-erhvervsgrenen var levedygtig og konkurrencedygtig, når Sorochimie var under betalingsstandsning. Der mindes om, at Sorochimie var nødt til at søge beskyttelse mod sine kreditorer efter visse vanskeligheder inden for limvirksomheden og anden form for pres inden for dets sulfanilsyreaktiviteter. Handelsretten i Charleville Mézières har udpeget en administrator, der skal føre tilsyn med selskabets handelsaktiviteter, og har givet en tidsfrist, inden for hvilken der skal udarbejdes en omstruktureringsplan. Denne tidsfrist blev for nylig forlænget indtil den 31. januar 2003. Medmindre der opstår andre uforudsete begivenheder, skulle selskabet kunne fortsætte i den nærmeste fremtid og derfor være i stand til at drage fordel af, at der indføres endelige foranstaltninger. Følgelig bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater, ifølge hvilke det er i EF-erhvervsgrenens interesse, at der indføres foranstaltninger, jf. betragtning 134 i den midlertidige forordning.

(62) En række interesserede parter hævdede, at Kommissionen ikke havde foretaget en objektiv vurdering af brugernes situation, eftersom der ikke er taget hensyn til eventuelle stigninger i EF-erhvervsgrenens priser, hvilket sandsynligvis vil finde sted efter indførelsen af foranstaltninger. Det hævdedes også, at foranstaltningerne var imod Fællesskabets interesser, eftersom produktionskapaciteten i EF-erhvervsgrenen var utilstrækkelig til at kunne imødekomme efterspørgslen i Fællesskabet, og at der ville kunne opstå en duopolitisk situation med to EF-producenter, hvis markedet blev lukket for import fra Indien og også fra Kina, som selv er genstand for den sideløbende antidumpingundersøgelse.

(63) Hvad angår påstanden om, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til de forskellige interesser på en objektiv måde, da den besluttede at indføre foranstaltninger, henvises der til, at Kommissionen under den foreløbige undersøgelse foretog en gennemgående analyse af hver af de vigtigste brugersektorer (optiske blegemidler, betontilsætningsstoffer og farvestoffer). I denne analyse indgik der en vurdering af, hvordan foranstaltningerne ville indvirke på omkostningerne, ud fra at priserne på den pågældende import ville stige som følge af de foreslåede foranstaltninger. Samtidig var der ved denne beregning taget behørigt hensyn til en maksimal mulig stigning på 10 % i prisen på den sulfanilsyre, som solgtes af EF-erhvervsgrenen, hvilket var baseret på, at dens pris ville stige til et niveau svarende til prisen på den pågældende import efter indførelsen af foranstaltninger, og at den allerede i undersøgelsesperioden arbejdede med en temmelig høj kapacitetsudnyttelsesgrad. Der blev ikke

▼B

indgivet nye oplysninger af interesserede parter, som ville kunne ændre de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende en mulig stigning i fremstillingsomkostningerne for de forskellige brugerindustrier.

(64) Hvad angår leverance- og konkurrencesituationen på markedet i Fællesskabet skal det bemærkes, at den nuværende produktionskapacitet hos EF-erhvervsgrenen ville kunne tilfredsstille omkring 50 % af efterspørgslen i Fællesskabet. Hensigten med foranstaltningerne er under alle omstændigheder ikke at lukke markedet for import fra Indien, men at sikre, at den ikke foregår til subsidierede og skadevoldende priser. Det forventes derfor, at der fortsat vil være en import fra tredjelande, herunder Indien, på markedet. Samtidig skal det med foranstaltningerne sikres, at der fortsat fremstilles sulfanilsyre i Fællesskabet, således at brugerne får et større valg mellem indenlandske og udenlandske leverandører, og der er mere konkurrence mellem leverandørerne. Det skal også understreges, at EF-erhvervsgrenen har planer om at øge sit output ved at investere i nye produktionsanlæg, hvis kapitaludgifterne kan retfærdiggøres. For at dette kan ske, må de skadelige virkninger af den subsidierede import fjernes.

(65) I lyset af ovenstående bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater, i følge hvilke indførelsen af foranstaltninger ikke er i modstrid med Fællesskabets interesser, jf. betragtning 164 i den midlertidige forordning.

I. ANTISUBSIDIEFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(66) Da der ikke er fremkommet nye oplysninger i den forbindelse, bekræftes den metodik, som er benyttet til at fastsætte skadesmargenen, og som er beskrevet i betragtning 165 til 167 i den midlertidige forordning.

2. Endelige foranstaltninger

(67) Da skadestærsklen er højere end den konstaterede subsidiemargen, bør de endelige foranstaltninger baseres på sidstnævnte. Der anvendes derfor følgende told:

Indien (alle selskaber): 7,1 %.

3. Endelig opkrævning af midlertidig told

(68) På grund af størrelsen af den konstaterede subsidiering og den alvorlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige told, frigives.

J. TILSAGN

(69) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger afgav den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent i Indien et pristilsagn i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i grundforordningen. Selskabet indvilgede derved i at sælge den pågældende vare til eller over en pris, der ville fjerne de skadelige virkninger af subsidiering. Selskabet vil også give Kommissionen regelmæssige og detaljerede oplysninger om sin eksport til Fællesskabet, således at Kommissionen kan overvåge tilsagnet effektivt. Den eksporterende producent har desuden en sådan salgsstruktur, at Kommissionen finder, at risikoen for omgåelse af tilsagnet er begrænset.

▼B

(70) I lyset heraf blev pristilsagnet accepteret af Kommissionen i afgørelse 2002/611/EF ([1]).

(71) For yderligere at gøre det muligt effektivt at overvåge, om tilsagnet overholdes, når der fremlægges en anmodning om overgang til fri omsætning i henhold til tilsagnet for de relevante toldmyndigheder, er fritagelsen for tolden betinget af, at der fremlægges en handelsfaktura, som indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget til denne forordning. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, eller hvis den ikke svarer til den pågældende vare, der frembydes for toldmyndighederne, skal udligningstolden i stedet for betales med den relevante sats.

(72) Det skal bemærkes, at hvis tilsagnet brydes, trækkes tilbage eller formodes brudt, kan der indføres udligningstold, jf. artikel 13, stk. 9 og 10, i grundforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af sulfanilsyre henhørende under KN-kode ex 2921 42 10 (Taric-kode 2921 42 10*60) med oprindelse i Indien.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til 7,1 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

▼M1

▼M2

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 finder den endelige told ikke anvendelse på import, der er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 2.

▼B

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

▼M1

▼M2

Artikel 2

1. Importerede varer, der er angivet til fri omsætning og faktureret af selskaber, som Kommissionen har godtaget tilsagn fra, og hvis navne er opført i Kommissionens afgørelse 2006/37/EF ([2]), som undertiden ændres, fritages for den ved artikel 1 indførte told, forudsat at:

— varerne er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte selskaber til den første uafhængige kunde i Fællesskabet

— sådanne importerede varer er ledsaget af en gyldig tilsagnsfaktura. En tilsagnsfaktura er en handelsfaktura, som indeholder mindst de oplysninger og den erklæring, der er angivet i bilaget, og

— de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtigt til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen.

2. Der opstår toldskyld på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, hvis det i forbindelse med de varer, der er beskrevet i artikel 1 og fritaget for tolden på de betingelser, der er angivet i stk. 1, fastslås, at en eller flere af de pågældende betingelser ikke er opfyldt. Betingelsen i stk. 1, andet led, anses for ikke at være opfyldt, hvis det konstateres, at tilsagnsfakturaen ikke svarer til bestemmelserne i bilaget, eller det konstateres, at den ikke er autentisk, eller såfremt Kommissionen har trukket sin godtagelse af tilsagnet tilbage i medfør af artikel 8, stk. 9, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.

([1]) Se side 36 i denne Tidende.
([2]) Se side 52 i denne EUT.

▼M2

december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) eller artikel 13, stk. 9, i grundforordningen i en forordning eller afgørelse, som henviser til en særlig transaktion og erklærer, at den pågældende tilsagnsfaktura er ugyldig.

3. Importørerne skal som en normal handelsrisiko acceptere, at en parts manglende opfyldelse af en eller flere af de betingelser, der er angivet i stk. 1 og yderligere defineret i stk. 2, kan give anledning til, at der opstår toldskyld i henhold til artikel 201 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([2]). Den opståede toldskyld skal inddrives, når Kommissionen har trukket sin godtagelse af tilsagnet tilbage.

▼B

Artikel 3

De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold i henhold til forordning (EF) nr. 573/2002, opkræves endeligt med den endelige toldsats. Beløb, der er stillet som sikkerhed ud over satsen for den endelige udligningstold, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M1

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

([2]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).

▼M2

BILAG

Følgende oplysninger skal fremgå af den handelsfaktura, som ledsager selskabets salg til Fællesskabet af sulfanilsyre, der er omfattet af et tilsagn:

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER OMFATTET AF ET TILSAGN«.
2. Navnet på det selskab, der er anført i artikel 1 i Kommissionens afgørelse 2006/37/EF om godtagelse af tilsagnet, og som udsteder handelsfakturaen.
3. Handelsfakturaens nummer.
4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.
5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Fællesskabets grænse.
6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
   — det varekodenummer, der blev anvendt i forbindelse med undersøgelsen og tilsagnet (f.eks. »PA99«, »PS85« eller »TA98«)
   — de tekniske/fysiske specifikationer for varekodenummeret, dvs. for »PA99« og »PS85« hvidt fritflydende pulver, og for »TA98« gråt fritflydende pulver
   — selskabets eventuelle varekodenummer
   — KN-kode
   — mængde (i tons).
7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
   — pris pr. ton
   — betalingsbetingelser
   — leveringsbetingelser
   — samlede rabatter og afslag.
8. Navnet på det selskab, der handler som importør i Fællesskabet, og til hvilket selskabet direkte har udstedt den handelsfaktura, der ledsager de varer, der er omfattet af et tilsagn.
9. Navnet på den ansatte i selskabet, der har udstedt fakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til betingelserne i det tilsagn, der er afgivet af [SELSKAB], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved afgørelse 2006/37/EF. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«.